

Brussel, 13 maart 2020
REV4 – Vervangt kennisgeving REV2
van 20 maart 2019

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN LEVENSMIDDELEN

Inhoud

INLEIDING.....	3
A. JURIDISCHE SITUATIE NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE	4
1. VOEDSELETIKETTERING EN VOEDSELINFORMATIE, GEZONDHEIDS- EN IDENTIFICATIEMERKEN.....	4
2. VOEDSELINGREDIËNTEN, SAMENSTELLING VAN LEVENSMIDDELEN, VERONTREINIGINGEN EN RESIDULIMIETEN; MATERIAAL DAT MET LEVENSMIDDELEN IN CONTACT KOMT	5
3. VEREISTE DAT EXPLOITANTEN VAN LEVENSMIDDELENBEDRIJVEN EN HOUDERS VAN VERGUNNINGEN OF TOELATINGEN, OF HUN VERTEGENWOORDIGERS, GEVESTIGD ZIJN IN DE EU; INDIENING VAN AANVRAAG VAN EEN VERGUNNING OF TOELATING VIA EEN EU-LIDSTAAT	7
4. VOORSCHRIFTEN VOOR DE PRODUCTIE VAN LEVENSMIDDELEN/VOORSCHRIFTEN VOOR LEVENSMIDDELENHYGIËNE, VOEDSELDOORSTRALING, HANDELSNORMEN, VANGSTCERTIFICATEN (VISSERIJPRODUCTEN).....	8
4.1. Levensmiddelen van dierlijke oorsprong	8
4.1.1. De binnenkomst in de EU van levensmiddelen van dierlijke oorsprong uit het Verenigd Koninkrijk	8
4.1.2. Doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een EU- lidstaat via een derde land naar een andere EU-lidstaat	11

4.1.3.	Doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een derde land via de EU-27 naar een ander derde land.....	11
4.2.	Levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong.....	12
4.3.	Doorstraalde levensmiddelen	12
4.4.	Naleving van de grenswaarden voor straling van radioactief cesium	13
4.5.	Handelsnormen voor bepaalde ingevoerde levensmiddelen	13
4.6.	Vangstcertificaten (visserijproducten).....	15
B.	RELEVANTE SCHEIDINGSBEPALINGEN VAN HET TERUGTREKKINGSAKKOORD	15
1.	LEVENS MIDDELEN VAN NIET-DIERLIJKE OORSPRONG	15
2.	LEVENS MIDDELEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG.....	16
C.	IN NOORD-IERLAND GELDENDE REGELS VOOR LEVENS MIDDELEN NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE.....	16
BIJLAGE 1:	DE LEVENS MIDDELENWETGEVING VAN DE EU TOT HARMONISERING VAN DE ETIKETTERING VAN LEVENS MIDDELEN DIE IN DE EU IN DE HANDEL WORDEN GEBRACHT	19

INLEIDING

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden.¹ Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangperiode die op 31 december 2020 eindigt.³ Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk.⁴

Tijdens de overgangperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap, dat met name een vrijhandelsgebied omvat. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die wat betreft de voorwaarden voor toegang tot de markt heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt⁵, de douane-unie van de EU en het btw- en accijnsgebied.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de juridische situatie na het einde van de overgangperiode (Deel A hierna). In deze kennisgeving wordt ook nader ingegaan op gevallen waarin levensmiddelen vóór het einde van de overgangperiode in de handel werden gebracht en enkele relevante scheidingsbepalingen van het terugtrekkingsakkoord (Deel B hierna), alsook op de regels die van toepassing zijn in Noord-Ierland na het einde van de overgangperiode (Deel C hierna).

Advies aan belanghebbenden:

Het is met name raadzaam dat exploitanten van levensmiddelenbedrijven, om met de in deze kennisgeving beschreven gevolgen om te gaan:

- voor vestiging in de EU zorgen wanneer dit op grond van het EU-recht is vereist, en dit uit de overeenkomstige etikettering laten blijken; en
- distributiekkanalen aanpassen om rekening te houden met de vereisten bij invoer.

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna “het terugtrekkingsakkoord” genoemd).

³ De overgangperiode kan uiterlijk op 1 juli 2020 eenmalig met ten hoogste 1 of 2 jaar worden verlengd (artikel 132, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord). De regering van het Verenigd Koninkrijk sluit een dergelijke verlenging vooralsnog uit.

⁴ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁵ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning, het land-van-oorsprong-beginsel of harmonisatie. Evenmin voorziet een vrijhandelsakkoord in de opheffing van douaneformaliteiten en -controles, waaronder die betreffende de oorsprong van goederen en de grondstoffen ervan, of invoer- en uitvoerverboden en -beperkingen.

Opgelet:

in deze kennisgeving wordt niet ingegaan op

- de fiscale handelsbelemmeringen, met name tarieven, quota en oorsprongsregels;
- de fytosanitaire wetgeving van de EU;
- de EU-kwaliteitsregelingen, zoals beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten;
- de EU-voorschriften inzake biologische productie.

Deze aspecten komen aan bod in andere kennisgevingen.

A. JURIDISCHE SITUATIE NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE

Na het einde van de overgangperiode is de levensmiddelenwetgeving van de EU niet langer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk.⁶ Dit heeft in het bijzonder de onderstaande gevolgen:

1. VOEDSELETIKETTERING EN VOEDSELINFORMATIE, GEZONDHEIDS- EN IDENTIFICATIEMERKEN

De levensmiddelenwetgeving van de EU voorziet in harmonisering van de etikettering van levensmiddelen die in de EU in de handel worden gebracht. De van toepassing zijnde regels zijn met name neergelegd in de in bijlage 1 vermelde EU-wetgeving.

De EU-voorschriften voor de voedsletikettering zijn van toepassing op alle levensmiddelen die in de EU in de handel worden gebracht, ongeacht de plaats waar die levensmiddelen zijn geproduceerd.

Na het einde van de overgangperiode moeten levensmiddelen aan deze voorschriften blijven voldoen.

Daarom kan de levensmiddelenwetgeving van de EU in bepaalde gevallen vereisen dat de etikettering van levensmiddelen wordt gewijzigd ten opzichte van de geldende etiketteringspraktijken voor levensmiddelen van oorsprong uit het Verenigd Koninkrijk vóór het einde van de overgangperiode. Voorbeelden van dergelijke eisen zijn:

- verplichte vermelding op het etiket van de oorsprong van een levensmiddel, indien van toepassing;⁷

⁶ Zie deel C van deze kennisgeving voor de toepasselijkheid van de levensmiddelenwetgeving van de EU op Noord-Ierland.

⁷ Zie bijvoorbeeld de etikettering “EU Landbouw” en “niet-EU Landbouw” overeenkomstig artikel 24 van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad, of de etikettering van honing als “gemengde EU-

- verplichte vermelding op het etiket van de naam of handelsnaam en het adres van de in de EU gevestigde importeur van levensmiddelen uit het Verenigd Koninkrijk;⁸
- verplichte gezondheids- en identificatiemerken overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 853/2004.⁹ Na het einde van de overgangperiode wordt de afkorting “EG” niet langer opgenomen in het gezondheidsmerk of identificatiemerken,¹⁰ maar worden daarin de naam van het land (volledig of met de uit twee letters bestaande ISO-code) vermeld waar de inrichting is gevestigd, en het erkenningsnummer van die inrichting;¹¹
- andere verplichte vermeldingen, zoals met betrekking tot houderijmethoden en handelsnormen: dit omvat de verpakkingen van ingevoerde eieren,¹² broedeieren,¹³ verpakkingen van eendagskuikens¹⁴ en wijn¹⁵.

2. VOEDSELINGREDIËNTEN, SAMENSTELLING VAN LEVENSMIDDELEN, VERONTREINIGINGEN EN RESIDULIMIETEN; MATERIAAL DAT MET LEVENSMIDDELEN IN CONTACT KOMT

Overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de EU mogen bepaalde levensmiddelen niet in de handel worden gebracht tenzij zij door de Commissie zijn toegelaten (dit geldt bijvoorbeeld voor levensmiddelenadditieven¹⁶, aroma's¹⁷,

honing” of “gemengde niet-EU-honing” (artikel 2, punt 4, onder a), van Richtlijn 2001/110/EG van de Raad).

- ⁸ Artikel 8, lid 1, en artikel 9, lid 1, onder h), van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).
- ⁹ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55).
- ¹⁰ Bijlage II, sectie I, deel B, bij Verordening (EG) nr. 853/2004.
- ¹¹ Producten van dierlijke oorsprong kunnen in overeenstemming met de EU-wetgeving worden gemerkt (gezondheids- of identificatiemerken) en bovendien in overeenstemming met de voorschriften van een derde land. De EU-wetgeving laat echter niet toe dat een product twee merken draagt, waarbij de inrichting wordt gepresenteerd als gevestigd in de EU en in een derde land.
- ¹² Artikel 30 van Verordening (EG) nr. 589/2008 van de Commissie van 23 juni 2008 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat betreft de handelsnormen voor eieren (PB L 163 van 24.6.2008, blz. 6).
- ¹³ Artikel 3, lid 8, van Verordening (EG) nr. 617/2008 van de Commissie van 27 juni 2008 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat betreft de handelsnormen voor broedeieren en kuikens van pluimvee (PB L 168 van 28.6.2008, blz. 5).
- ¹⁴ Artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 617/2008.
- ¹⁵ Artikel 119, onder f), van Verordening (EU) nr. 1308/2013.
- ¹⁶ Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake levensmiddelenadditieven (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 16).

rookaroma's¹⁸, vitaminen en mineralen die in levensmiddelen worden gebruikt¹⁹ – met inbegrip van voedingssupplementen²⁰ en nieuwe voedingsmiddelen²¹, levensmiddelen met voedings- of gezondheidsclaims²², sommige materialen die met levensmiddelen in contact komen²³ en genetisch gemodificeerde levensmiddelen²⁴).

Voor bepaalde levensmiddelen gelden specifieke vereisten wat betreft hun samenstelling.²⁵ In de levensmiddelenwetgeving van de EU zijn ook maximumwaarden voor verontreinigingen^{26 27} en voor residuen van werkzame stoffen in pesticiden²⁸ vastgesteld.

¹⁷ Verordening (EG) nr. 1334/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake aroma's en bepaalde voedsel ingrediënten met aromatiserende eigenschappen voor gebruik in levensmiddelen (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 34).

¹⁸ Verordening (EG) nr. 2065/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 10 november 2003 inzake in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken rookaroma's (PB L 309 van 26.11.2003, blz. 1).

¹⁹ Verordening (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toevoeging van vitaminen en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen (PB L 404 van 30.12.2006, blz. 26).

²⁰ Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen (PB L 183 van 12.7.2002, blz. 51).

²¹ Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 327 van 11.12.2015, blz. 1).

²² Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9).

²³ Verordening (EU) nr. 10/2011 van de Commissie van 14 januari 2011 betreffende materialen en voorwerpen van kunststof, bestemd om met levensmiddelen in contact te komen (PB L 12 van 15.1.2011, blz. 1), Verordening (EU) 2018/213 van de Commissie van 12 februari 2018 betreffende het gebruik van bisfenol A in vernissen en coatings bestemd om met levensmiddelen in contact te komen (PB L 41 van 14.2.2018, blz. 6).

²⁴ Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1).

²⁵ Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 35).

²⁶ Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1).

²⁷ Richtlijn 2009/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater (PB L 164 van 26.6.2009, blz. 45).

²⁸ Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 2005 tot vaststelling van maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen in of op levensmiddelen en diervoeders van plantaardige en dierlijke oorsprong (PB L 70 van 16.3.2005, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van

Materialen die met levensmiddelen in contact komen en in de EU in de handel worden gebracht, zijn onderworpen aan EU-voorschriften.²⁹

De EU-wetgeving inzake voedselingrediënten en de samenstelling van levensmiddelen, alsmede de EU-wetgeving inzake de grenswaarden voor verontreinigingen en residuen in levensmiddelen, geldt voor alle levensmiddelen die in de EU in de handel worden gebracht, ongeacht de plaats waar die levensmiddelen zijn geproduceerd. Hetzelfde geldt voor materiaal dat met levensmiddelen in contact komt.

3. VEREISTE DAT EXPLOITANTEN VAN LEVENSMIDDELENBEDRIJVEN EN HOUDERS VAN VERGUNNINGEN OF TOELATINGEN, OF HUN VERTEGENWOORDIGERS, GEVESTIGD ZIJN IN DE EU; INDIENING VAN AANVRAAG VAN EEN VERGUNNING OF TOELATING VIA EEN EU-LIDSTAAT

Overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de EU houden bepaalde door de levensmiddelenwetgeving opgelegde verplichtingen in sommige gevallen verband met de plaats van vestiging van bepaalde personen. Bijvoorbeeld:

- overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1829/2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders moet de aanvrager van een EU-vergunning of zijn vertegenwoordiger in de EU gevestigd zijn;
- overeenkomstig artikel 15, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 1935/2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen moet het in de EU gevestigde adres of de in de EU gevestigde statutaire zetel van een fabrikant, verwerker of verkoper die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, op het etiket van materialen en voorwerpen die nog niet met levensmiddelen in contact zijn gebracht, worden vermeld.³⁰

Na het einde van de overgangperiode is een vestiging in het Verenigd Koninkrijk niet meer in overeenstemming met deze vereisten.

Volgens de levensmiddelenwetgeving van de EU is voor het verkrijgen van een EU-vergunning of -toelating in sommige gevallen de indiening van een dossier via de bevoegde autoriteit van een EU-lidstaat vereist. Bijvoorbeeld:

communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 152 van 16.6.2009, blz. 11).

²⁹ Verordening (EG) nr. 1935/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen (PB L 338 van 13.11.2004, blz. 4).

³⁰ Dezelfde of soortgelijke voorschriften zijn opgenomen in sectorale wetgeving inzake materialen die met levensmiddelen in contact komen. Zie, wat betreft keramische materialen die met levensmiddelen in contact komen, artikel 2 bis, lid 1, van Richtlijn 84/500/EEG van de Raad van 15 oktober 1984 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake keramische voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen (PB L 277 van 20.10.1984, blz. 12).

- overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1935/2004 inzake materialen die met levensmiddelen in contact komen, moet de aanvraag voor toelating van stoffen via de bevoegde autoriteit van een EU-lidstaat worden ingediend;
- overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders moet de aanvraag van de vergunning via de bevoegde nationale instantie van een lidstaat naar de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) worden verzonden;
- overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen moet de aanvraag van een vergunning aan de bevoegde nationale autoriteit van een lidstaat worden toegezonden.

Na het einde van de overgangsperiode is het niet meer mogelijk om aanvragen in te dienen via de bevoegde nationale instantie van het Verenigd Koninkrijk.

4. VOORSCHRIFTEN VOOR DE PRODUCTIE VAN LEVENSMIDDELEN/VOORSCHRIFTEN VOOR LEVENSMIDDELENHYGIËNE, VOEDSELDOORSTRALING, HANDELSNORMEN, VANGSTCERTIFICATEN (VISSERLIJPRODUCTEN)

De levensmiddelenwetgeving van de EU bevat voorschriften voor de productie van levensmiddelen in de EU, en in derde landen indien die levensmiddelen in de EU in de handel worden gebracht. De levensmiddelenwetgeving van de EU voorziet ook in specifieke maatregelen voor de controle van levensmiddelen wanneer zij in de EU worden binnengebracht.

4.1. Levensmiddelen van dierlijke oorsprong³¹

4.1.1. De binnenkomst in de EU van levensmiddelen van dierlijke oorsprong uit het Verenigd Koninkrijk

Na het einde van de overgangsperiode is het binnenbrengen vanuit het Verenigd Koninkrijk in de EU van levensmiddelen van dierlijke oorsprong verboden, tenzij aan specifieke vereisten is voldaan, waaronder de volgende:

- het Verenigd Koninkrijk is door de Commissie “vermeld” voor doeleinden van volksgezondheid³² en diergezondheid³³. Artikel 6,

³¹ Specifieke voorschriften voor “samengestelde producten” (ofwel voor menselijke consumptie bestemde voedingsmiddelen die zowel verwerkte producten van dierlijke oorsprong als producten van plantaardige oorsprong bevatten) zijn vastgesteld in Beschikking 2007/275/EG van de Commissie van 17 april 2007 betreffende lijsten van dieren en producten die krachtens de Richtlijnen 91/496/EEG en 97/78/EG van de Raad in grensinspectieposten controles moeten ondergaan (PB L 116 van 4.5.2007, blz. 9) en Verordening (EU) nr. 28/2012 van de Commissie van 11 januari 2012 tot vaststelling van voorschriften voor de certificering van de invoer in en de doorvoer door de Unie van bepaalde samengestelde producten en tot wijziging van Beschikking 2007/275/EG en Verordening (EG) nr. 1162/2009 (PB L 12 van 14.1.2012, blz. 1).

³² Artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/625 van de Commissie van 4 maart 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft

lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 853/2004³⁴, artikel 127 van Verordening (EU) 2017/625³⁵, artikel 4 van Verordening (EU) 2019/625³⁶ en artikel 8 van Richtlijn 2002/99/EG van de Raad zijn van toepassing op het “vermelden” van een derde land;

- de inrichting in het Verenigd Koninkrijk van waaruit de levensmiddelen worden verzonden en waar zij worden verkregen of bereid, wordt “vermeld” voor doeleinden van volksgezondheid. Artikel 6, lid 1, onder b), i) en ii), van Verordening (EG) nr. 853/2004 en artikel 5 van Verordening (EU) 2019/625 zijn van toepassing op het “vermelden” van inrichtingen;
- de Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk “vermeld” als derde land met een plan voor toezicht inzake residuen dat is goedgekeurd overeenkomstig Richtlijn 96/23/EG³⁷ voor de daarin vermelde dieren en producten van dierlijke oorsprong. Hoofdstuk VI van Richtlijn 96/23/EG is van toepassing op het “vermelden” van een derde land;
- de ingevoerde levensmiddelen voldoen aan alle hygiënevoorschriften voor levensmiddelen vermeld in de artikelen 4 tot en met 6 van Verordening (EG) nr. 852/2004³⁸ en de artikelen 3, 4, 5, 7 en 8 van Verordening (EG) nr. 853/2004³⁹.

voorwaarden voor de binnenkomst in de Unie van zendingen van bepaalde voor menselijke consumptie bestemde dieren en goederen (PB L 131 van 17.5.2019, blz. 18).

³³ Artikel 8 van Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinaire voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11).

³⁴ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55).

³⁵ Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 betreffende officiële controles en andere officiële activiteiten die worden uitgevoerd om de toepassing van de levensmiddelen- en diervoederwetgeving en van de voorschriften inzake diergezondheid, dierenwelzijn, plantgezondheid en gewasbeschermingsmiddelen te waarborgen (PB L 95 van 7.4.2017, blz. 1).

³⁶ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/625 van de Commissie van 4 maart 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft voorwaarden voor de binnenkomst in de Unie van zendingen van bepaalde voor menselijke consumptie bestemde dieren en goederen (PB L 131 van 17.5.2019, blz. 18).

³⁷ Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).

³⁸ Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1).

³⁹ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55).

De mogelijkheid dat met nationale maatregelen wordt voldaan aan levensmiddelenhygiënenormen van de EU (“flexibiliteitsbepalingen”) overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 852/2004 en artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 853/2004 geldt niet meer voor het Verenigd Koninkrijk.

Exploitanten van levensmiddelenbedrijven die producten van dierlijke oorsprong invoeren, moeten ervoor zorgen dat die invoer uitsluitend geschiedt als aan de hierboven vermelde vereisten wordt voldaan na het einde van de overgangperiode.⁴⁰

Na het einde van de overgangperiode worden deze vereisten bij binnenkomst in de EU gecontroleerd aan de hand van verplichte grensinspecties bij de eerste plaats van binnenkomst op het grondgebied van de Unie:

- deze levensmiddelen kunnen de EU uitsluitend binnenkomen via voor de goedgekeurde categorieën aangewezen “grenscontroleposten”;⁴¹
- iedere zending moet documenten- en overeenstemmingscontroles en met een passende frequentie ook materiële controles ondergaan;⁴²
- iedere zending moet vergezeld gaan van een certificaat overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de EU;^{43 44}
- de exploitant die verantwoordelijk is voor een zending die officiële controles aan grenscontroleposten moet ondergaan, moet de aankomst van de zending ten minste één werkdag vóór de verwachte aankomst melden, tenzij er door logistieke beperkingen een kortere kennisgevingstermijn geldt (in dit geval geldt een termijn van voorafgaande kennisgeving van ten minste vier uur vóór de verwachte aankomst van de zending).⁴⁵

Voor deze controles gelden de in artikel 79 van Verordening (EU) 2017/625 vastgestelde vergoedingen.

⁴⁰ Artikel 6, leden 1 tot en met 4, van Verordening (EG) nr. 853/2004.

⁴¹ Artikel 47, lid 1, en artikel 60, lid 1, van Verordening (EU) 2017/625.

⁴² Artikel 49, lid 1, en artikel 54 van Verordening (EU) 2017/625 en artikel 4 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2129 van de Commissie (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 122).

⁴³ Artikel 126 van Verordening (EU) 2017/625.

⁴⁴ Artikel 9 van Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11).

⁴⁵ Artikel 1 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1013 van de Commissie van 16 april 2019 betreffende de voorafgaande kennisgeving van zendingen van bepaalde categorieën dieren en goederen die de Unie binnenkomen (PB L 165 van 21.6.2019, blz. 8).

4.1.2. *Doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een EU-lidstaat via een derde land naar een andere EU-lidstaat*

Met betrekking tot de doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een lidstaat van de EU via een derde land naar een andere lidstaat van de EU geldt het volgende:

- deze producten kunnen de EU uitsluitend opnieuw binnenkomen via een aangewezen grenscontrolepost;⁴⁶
- elke zending ondergaat een documentencontrole, met inbegrip van de bijbehorende kennisgeving in Traces, om na te gaan of de producten daadwerkelijk uit de EU afkomstig zijn;⁴⁷
- de verantwoordelijke exploitant moet de aankomst van de zending ten minste één werkdag vóór de verwachte aankomst melden, tenzij er door logistieke beperkingen een kortere kennisgevingstermijn geldt (in dit geval geldt een termijn van voorafgaande kennisgeving van ten minste vier uur vóór de verwachte aankomst van de zending).⁴⁸

Voor deze controles gelden de in artikel 79 van Verordening (EU) 2017/625 vastgestelde vergoedingen.

Deze bepalingen zijn van toepassing ongeacht de voorwaarden die het Verenigd Koninkrijk zou kunnen stellen voor doorvoer over zijn grondgebied.

4.1.3. *Doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een derde land via de EU-27 naar een ander derde land*

Met betrekking tot de doorvoer van producten van dierlijke oorsprong uit een derde land via de EU-27 naar een ander derde land geldt het volgende:

- deze producten kunnen de EU-27 uitsluitend binnenkomen via een erkende grenscontrolepost;⁴⁹
- de doorvoer van deze producten mag alleen worden toegestaan als de uitkomst van de documenten- en overeenstemmingscontroles gunstig is;⁵⁰

⁴⁶ Artikel 37, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 73).

⁴⁷ Artikel 49, lid 1, van Verordening (EU) 2017/625 en artikel 37, lid 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie.

⁴⁸ Artikel 1 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1013 van de Commissie van 16 april 2019 betreffende de voorafgaande kennisgeving van zendingen van bepaalde categorieën dieren en goederen die de Unie binnenkomen (PB L 165 van 21.6.2019, blz. 8).

⁴⁹ Artikel 47, lid 1, onder b), van Verordening (EU) 2017/625.

⁵⁰ Artikel 49, lid 1, van Verordening (EU) 2017/625 en artikel 19, onder b) en c), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 73).

- de zending van producten gaat vergezeld van het gemeenschappelijk gezondheidsdocument van binnenkomst en verlaat de grenscontrolepost in vervoermiddelen of transportcontainers die door de autoriteit aan de grenscontrolepost zijn verzegeld;⁵¹
- de zending moet onder douanetoezicht en rechtstreeks, zonder dat de goederen worden gelost of opgesplitst, binnen een termijn van ten hoogste 15 dagen van de grenscontrolepost van binnenkomst in de Unie worden vervoerd naar een grenscontrolepost, teneinde de Unie te verlaten;⁵²

Voor deze controles gelden de in artikel 79 van Verordening (EU) 2017/625 vastgestelde vergoedingen.

4.2. Levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong

In tegenstelling tot levensmiddelen van dierlijke oorsprong is de invoer van levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong niet onderworpen aan de vereisten omtrent vermelding op de lijst van derde landen en inrichtingen.⁵³

De EU-lidstaten moeten op regelmatige tijdstippen officiële controles van ingevoerde levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong verrichten. Deze controles worden op basis van een risicobeoordeling en met een passende frequentie georganiseerd. De controles moeten alle aspecten van de levensmiddelenwetgeving bestrijken. Bij bekende of opkomende risico's zijn mogelijk EU-voorschriften van toepassing die voorzien in een tijdelijke verhoging van de officiële controles op aangewezen grenscontroleposten van de EU.⁵⁴

4.3. Doorstraalde levensmiddelen

Levensmiddelen die zijn behandeld met ioniserende straling worden door EU-wetgeving⁵⁵ gereguleerd. Na het einde van de overgangperiode is de invoer van doorstraalde levensmiddelen uit het Verenigd Koninkrijk in de EU verboden,

⁵¹ Artikel 19, onder d), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie.

⁵² Artikel 19, onder e), i), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie.

⁵³ Met uitzondering van kiemgroenten, die onderworpen zijn aan een specifiek regime (zie Verordening (EU) nr. 210/2013 van 11 maart 2013 betreffende de erkenning van inrichtingen die kiemgroenten produceren overeenkomstig Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 68 van 12.3.2013, blz. 24)).

⁵⁴ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1793 van de Commissie van 22 oktober 2019 betreffende de tijdelijke verhoging van de officiële controles en noodmaatregelen met betrekking tot de binnenkomst in de Unie van bepaalde goederen uit bepaalde derde landen tot uitvoering van de Verordeningen (EU) 2017/625 en (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 669/2009, (EU) nr. 884/2014, (EU) 2015/175, (EU) 2017/186 en (EU) 2018/1660 van de Commissie (PB L 277 van 29.10.2019, blz. 89).

⁵⁵ Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingredienten met ioniserende straling (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 16).

tenzij de Commissie de doorstralingsinstallaties in het Verenigd Koninkrijk heeft “vermeld”. Op het “vermelden” van een derde land is artikel 9, lid 2, van Richtlijn 1999/2/EG van toepassing.

4.4. Naleving van de grenswaarden voor straling van radioactief cesium

De EU-wetgeving stelt voor bepaalde uit derde landen afkomstige landbouwproducten maximale toegestane waarden voor radioactief cesium vast, die bij invoer in de EU worden gecontroleerd.⁵⁶

Na het einde van de overgangperiode zijn de vereisten voor officiële certificaten voor bepaalde producten van toepassing op deze producten die uit het Verenigd Koninkrijk in de EU worden ingevoerd.

4.5. Handelsnormen voor bepaalde ingevoerde levensmiddelen

Afgezien van sanitaire en fytosanitaire certificaten vereist de EU-wetgeving dat voor bepaalde landbouwproducten die in de EU worden ingevoerd, certificaten met betrekking tot handelsnormen worden afgegeven. Dat is het geval voor:

- **tien soorten groenten en fruit**⁵⁷: overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EU) nr. 543/2011 zijn er op het punt van invoer in de EU twee mogelijkheden voor de aanvaarding van de douaneaangifte:
 - de bevoegde controle instantie van de invoerende EU-lidstaat voert een controle uit en levert een normcontrolecertificaat af (en meldt de douaneautoriteit dat voor de betrokken partijen een normcontrolecertificaat is afgegeven), of
 - de bevoegde controle instantie meldt aan de douaneautoriteit dat zij geen normcontrolecertificaat voor de betrokken partijen heeft afgegeven omdat de partijen op basis van de in artikel 11, lid 1, van Verordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde risicoanalyse niet hoeften te worden gecontroleerd.

Dit is niet van toepassing indien de Commissie overeenkomstig de voorwaarden in de artikelen 15 en 16 van Verordening (EU) nr. 543/2011 normcontroles met betrekking tot de naleving van handelsnormen die het Verenigd Koninkrijk vóór invoer in de Unie heeft verricht, heeft erkend;

- **pluimvee**: overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 543/2008 van de Commissie⁵⁸ moet het gebruik van facultatieve vermeldingen zoals

⁵⁶ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1158 van de Commissie van 5 augustus 2020 betreffende de voorwaarden voor de invoer van levensmiddelen en diervoeders van oorsprong uit derde landen ingevolge het ongeluk in de kerncentrale van Tsjernobyl (PB L 257 van 6.8.2008, blz. 1).

⁵⁷ Cf. artikel 3, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft (PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1).

“scharrel ... met uitloop” vergezeld gaan van een door de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong afgegeven certificaat;

- **eieren:** overeenkomstig artikel 30 van Verordening (EG) nr. 589/2008⁵⁹ moet op verpakkingen van uit derde landen ingevoerde consumptie-eieren de houderijmethode (“niet conform de EU-normen”) worden vermeld. Dit is niet van toepassing indien de Commissie een gedelegeerde handeling aanneemt om rekening te houden met de voorwaarden waaronder ingevoerde eieren geacht worden een gelijkwaardig niveau van overeenstemming met de handelsnormen van de Unie voor eieren te hebben;
- **wijn:** overeenkomstig artikel 90 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 moeten bepaalde wijnbouwproducten vergezeld gaan van een certificaat dat is opgesteld door een bevoegde instantie in het land van oorsprong van het product, en van een analyseverslag dat is opgesteld door een door het derde land van oorsprong van het product aangewezen instantie of dienst. Ter beperking van het aantal documenten dat is vereist voor de invoer in de Unie en ter vergemakkelijking van de controles door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten dat bewijs en dat analyseverslag worden gecombineerd en worden geïntegreerd in één enkel document, namelijk het VI-1-document. Overeenkomstig artikel 51, lid 1, onder b), van Verordening (EU) 2018/273⁶⁰ moeten derde landen de naam en het adres bekendmaken van de door het land van oorsprong aangewezen instanties of diensten of, wanneer die in het land van oorsprong niet bestaan, van een reeds goedgekeurd laboratorium buiten het land van oorsprong van het product, waar het gedeelte “Analyseverslag” van de VI-1-documenten wordt ingevuld;
- **hop:** overeenkomstig artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1295/2008 van de Commissie⁶¹ moet voor de invoer van hop een gelijkwaardigheidsverklaring worden overgelegd;
- **hennep:** voor de invoer van hennep is momenteel een invoercertificaat vereist.^{62 63}

⁵⁸ Verordening (EG) nr. 543/2008 van de Commissie van 16 juni 2008 houdende uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de handelsnormen voor vlees van pluimvee (PB L 157 van 17.6.2008, blz. 46).

⁵⁹ Verordening (EG) nr. 589/2008 van de Commissie van 23 juni 2008 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat betreft de handelsnormen voor eieren (PB L 163 van 24.6.2008, blz. 6).

⁶⁰ Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/273 van de Commissie van 11 december 2017 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het vergunningenstelsel voor het aanplanten van wijnstokken, het wijnbouwkadaster, begeleidende documenten en certificering, het in- en uitslagregister, de verplichte opgaven, meldingen en de bekendmaking van meegedeelde informatie, tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de toepasselijke controles en sancties, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 555/2008, (EG) nr. 606/2009 en (EG) nr. 607/2009 van de Commissie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 436/2009 van de Commissie en Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/560 van de Commissie (PB L 58 van 28.2.2018, blz. 1).

⁶¹ Verordening (EG) nr. 1295/2008 van de Commissie van 18 december 2008 betreffende de invoer van hop uit derde landen (PB L 340 van 19.12.2008, blz. 45).

Na het einde van de overgangperiode zijn de vereisten voor certificaten van toepassing op deze producten die uit het Verenigd Koninkrijk in de EU worden ingevoerd.

4.6. Vangstcertificaten (visserijproducten)

Overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1005/2008⁶⁴ is voor de invoer in de EU van visserijproducten die onder bijlage I bij die verordening vallen, een vangstcertificaat vereist dat is gevalideerd door het derde land waarvan het visserijvaartuig de vlag voert, en andere begeleidende documenten als vermeld in de bijlagen II en IV bij die verordening. De lidstaten moeten vangstcertificaten in specifieke omstandigheden valideren.

Na het einde van de overgangperiode zijn de vereisten voor vangstcertificaten van toepassing op visserijproducten die uit het Verenigd Koninkrijk in de EU worden ingevoerd.

B. RELEVANTE SCHEIDINGSBEPALINGEN VAN HET TERUGTREKKINGSAKKOORD⁶⁵

1. LEVENSMIDDELEN VAN NIET-DIERLIJKE OORSPRONG

In artikel 41, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord is bepaald dat een bestaand en individueel identificeerbaar goed dat vóór het einde van de overgangperiode rechtmatig in de EU of het Verenigd Koninkrijk in de handel werd gebracht, verder op de markt van de EU of van het Verenigd Koninkrijk kan worden aangeboden en tussen deze markten kan worden verhandeld tot het de eindgebruiker bereikt.

⁶² Artikel 189 van Verordening (EU) nr. 1308/2013, artikel 9 van en de bijlage (deel I, secties C, D en G) bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1237, artikel 17 van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1239.

⁶³ Daarnaast mag het gehalte aan tetrahydrocannabinol (THC) van ruwe hennep van GN-code 5302 10 niet meer dan 0,2 % bedragen; moet voor inzaai bestemd hennepzaad vergezeld gaan van het bewijs dat het gehalte aan THC van het betrokken ras niet meer dan 0,2 % bedraagt; mag niet voor inzaai bestemd hennepzaad alleen worden ingevoerd door importeurs die door de lidstaat zijn erkend. Erkende importeurs moeten het bewijs leveren dat de zaden zich in een toestand bevinden die gebruik voor inzaai uitsluit, of zijn vermengd met ander zaad dan hennep met het oog op het voeden van dieren, of naar een derde land worden uitgevoerd.

⁶⁴ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereglemeerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

⁶⁵ Als een bepaald levensmiddel vóór het einde van de overgangperiode voorhanden was in de EU met het oog op de verkoop, met inbegrip van het te koop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, mag deze “voorraad” levensmiddelen na het einde van de overgangperiode worden verkocht, gedistribueerd of overgedragen in de EU (zie de definitie in artikel 3, punt 8, van Verordening (EG) nr. 178/2002: “in de handel brengen”: het voorhanden hebben van levensmiddelen of diervoeders met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, alsmede de eigenlijke verkoop, distributie en andere vormen van overdracht zelf).

Het is aan de marktdeelnemer die zich op die bepaling beroept om op basis van eender welk relevant document aan te tonen dat het goed voor het einde van de overgangperiode in de EU of het Verenigd Koninkrijk in de handel werd gebracht.⁶⁶

Voor de toepassing van die bepaling wordt onder “in de handel brengen” verstaan, de eerste verstrekking van een goed voor distributie, consumptie of gebruik op de markt in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling.⁶⁷ “Verstrekking van een goed voor distributie, consumptie of gebruik” houdt in dat “een bestaand en individueel identificeerbaar goed, nadat de fase van vervaardiging is voltooid, het voorwerp is van een schriftelijke of mondelinge overeenkomst tussen twee of meer rechtspersonen of natuurlijke personen met het oog op de overdracht van de eigendom, enig ander eigendomsrecht of het bezit inzake het betreffende goed, dan wel het voorwerp vormt van een aanbod aan een of meer natuurlijke personen of rechtspersonen tot het sluiten van een dergelijke overeenkomst.”⁶⁸

Voorbeeld: Een individueel levensmiddel (van niet-dierlijke oorsprong) dat een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde producent vóór het einde van de overgangperiode aan een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde groothandelaar heeft verkocht, kan nog verder in de EU worden ingevoerd zonder dat de etikettering moet worden aangepast om de naam of handelsnaam en het adres van de EU-importeur te vermelden.

2. LEVENSMIDDELEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG

De voorschriften van deel B.1 van deze kennisgeving zijn niet van toepassing op levensmiddelen van dierlijke oorsprong.⁶⁹

Deze producten moeten na het einde van de overgangperiode voldoen aan de in deel A van deze kennisgeving uiteengezette EU-regels inzake levensmiddelen, ongeacht of het product reeds vóór het einde van de overgangperiode in het Verenigd Koninkrijk in de handel was gebracht.

C. IN NOORD-IERLAND GELDENDE REGELS VOOR LEVENSMIDDELEN NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE

Na het einde van de overgangperiode is het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland (hierna “het IE/NI-protocol” genoemd) van toepassing.⁷⁰ De toepassing van het IE/NI-protocol is afhankelijk van de periodieke instemming van de Noord-Ierse

⁶⁶ Artikel 42 van het terugtrekkingsakkoord.

⁶⁷ Artikel 40, onder a) en b), van het terugtrekkingsakkoord.

⁶⁸ Artikel 40, onder c), van het terugtrekkingsakkoord.

⁶⁹ Artikel 41, lid 3, onder b), van het terugtrekkingsakkoord.

⁷⁰ Artikel 185 van het terugtrekkingsakkoord.

wetgevende Assemblee, waarbij de initiële periode 4 jaar na het einde van de overgangsperiode afloopt.⁷¹

Krachtens het IE/Ni-protocol zijn sommige bepalingen van het EU-recht ook van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland. In het IE/Ni-protocol zijn de EU en het Verenigd Koninkrijk bovendien overeengekomen dat, voor zover EU-regels van toepassing zijn op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland, Noord-Ierland wordt behandeld als een lidstaat.⁷²

Krachtens het IE/Ni-protocol is de levensmiddelenwetgeving van de EU van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland.⁷³

Dat betekent dat wanneer in de delen A en B van deze kennisgeving naar de EU en naar de EU-lidstaten wordt verwezen Noord-Ierland daaronder ook wordt begrepen, terwijl met verwijzingen naar het Verenigd Koninkrijk uitsluitend Groot-Brittannië wordt bedoeld.⁷⁴

Meer in het bijzonder betekent dit onder meer het volgende:

- levensmiddelen die in Noord-Ierland in de handel worden gebracht, moeten voldoen aan de levensmiddelenwetgeving van de EU inzake vergunnings- of toelatingsvoorschriften, etikettering enz.;
- levensmiddelen die vanuit Noord-Ierland naar de EU worden verzonden, zijn geen ingevoerde levensmiddelen (zie Deel A hiervoor);
- levensmiddelen die vanuit Groot-Brittannië naar Noord-Ierland worden verzonden, zijn ingevoerde levensmiddelen (zie Deel A hiervoor);
- “vermeldingen” of “vergunningen” of “toelatingen” met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk (zie Deel A hiervoor) hebben geen betrekking op Noord-Ierland;
- wanneer in het kader van een beoordeling, registratie, certificaat, goedkeuring of vergunning een lidstaat moet worden vermeld, moet het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland worden aangeduid als “Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland)” of “UK (NI)”;⁷⁵

⁷¹ Artikel 18 van het IE/Ni-protocol.

⁷² Artikel 7, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord in samenhang met artikel 13, lid 1, van het IE/Ni-protocol.

⁷³ Artikel 5, lid 4, van het IE/Ni-protocol en de punten 24, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 43, 46 en 47 van bijlage 2 bij dat protocol.

⁷⁴ Niettegenstaande het voorgaande zullen alle visserijvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren, na het einde van de overgangsperiode als vaartuigen van een derde land worden beschouwd.

⁷⁵ Artikel 7, lid 3, vierde alinea, van het IE/Ni-protocol.

- indien de EU-wetgeving de etikettering van de oorsprong van levensmiddelen reguleert (zie voor voorbeelden onder Deel A.1 hiervoor), wordt Noord-Ierland gelijkgesteld met een EU-lidstaat.

Het IE/Ni-protocol sluit echter uit dat het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland de mogelijkheid heeft om:

- deel te nemen aan de besluitvorming van de Unie of aan de totstandkoming ervan;⁷⁶
- bezwaren, vrijwarings- of arbitrageprocedures in te leiden voor zover deze betrekking hebben op regelgeving, normen, beoordelingen, registraties, certificaten, goedkeuringen en vergunningen die door EU-lidstaten zijn afgegeven of uitgevoerd;⁷⁷
- op te treden als leidende autoriteit voor beoordelingen, onderzoeken en vergunningen;⁷⁸
- zich te beroepen op het land-van-oorsprong-beginsel of wederzijdse erkenning voor producten die legaal in Noord-Ierland in de handel zijn gebracht.⁷⁹

Meer in het bijzonder betekent dit onder meer het volgende:

- in het niet-geharmoniseerde gebied kan het feit dat een levensmiddel legaal in Noord-Ierland in de handel is gebracht, niet worden aangevoerd wanneer het levensmiddel in de EU in de handel wordt gebracht.

De websites van de Commissie voor de invoer van levensmiddelen (https://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/legislation/imports_en) en biologische landbouw (https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/farming/organic-farming_nl) bieden algemene informatie over de levensmiddelenwetgeving van de EU met betrekking tot ingevoerde levensmiddelen en biologische landbouw. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
 Directoraat-generaal Gezondheid en Voedselveiligheid
 Directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling
 Directoraat-generaal Maritieme Zaken en Visserij

⁷⁶ Uitwisseling van informatie of onderlinge raadpleging zal, zo nodig, geschieden in de gemengde raadgevende werkgroep die bij artikel 15 van het IE/Ni-protocol is ingesteld.

⁷⁷ Artikel 7, lid 3, vijfde alinea, van het IE/Ni-protocol.

⁷⁸ Artikel 13, lid 6, van het IE/Ni-protocol.

⁷⁹ Artikel 7, lid 3, eerste alinea, van het IE/Ni-protocol.

BIJLAGE 1: DE LEVENSMIDDELENWETGEVING VAN DE EU TOT HARMONISERING VAN DE ETIKETTERING VAN LEVENSMIDDELEN DIE IN DE EU IN DE HANDEL WORDEN GEBRACHT

- Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten;⁸⁰
- Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen;⁸¹
- Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing;⁸²
- Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders⁸³, alsmede Verordening (EG) nr. 1830/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende de traceerbaarheid en etikettering van genetisch gemodificeerde organismen en de traceerbaarheid van met genetisch gemodificeerde organismen geproduceerde levensmiddelen en diervoeders en tot wijziging van Richtlijn 2001/18/EG;⁸⁴
- Verordening (EU) nr. 1308/2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke marktordening voor landbouwproducten;⁸⁵
- Verordening (EU) nr. 1379/2013 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en producten van de aquacultuur;⁸⁶
- Sectorale levensmiddelenwetgeving van de EU in verband met voedsletikettering en voedselinformatie, zoals de wetgeving inzake gedistilleerde dranken⁸⁷, honing⁸⁸, extracten van koffie en extracten van

⁸⁰ PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18.

⁸¹ PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9.

⁸² PB L 181 van 29.6.2013, blz. 35.

⁸³ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1.

⁸⁴ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 24.

⁸⁵ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁸⁶ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1.

⁸⁷ Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken (PB L 39 van 13.2.2008, blz. 16).

cichorei⁸⁹, cacao- en chocoladeproducten voor menselijke consumptie⁹⁰, bepaalde suikers⁹¹, groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit⁹², vruchtensappen⁹³, vruchtenjam of -confituur, -gelei en -marmelade⁹⁴, olijfolie en olie uit afval van olijven⁹⁵ en bepaalde melkproducten⁹⁶;

- Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten;⁹⁷
- Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten;⁹⁸
- Richtlijn 2009/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater.⁹⁹

⁸⁸ Richtlijn 2001/110/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake honing (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 47).

⁸⁹ Richtlijn 1999/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake extracten van koffie en extracten van cichorei (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 26).

⁹⁰ Richtlijn 2000/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2000 inzake cacao- en chocoladeproducten voor menselijke consumptie (PB L 197 van 3.8.2000, blz. 19).

⁹¹ Richtlijn 2001/111/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde suikers (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 53).

⁹² Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft (PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1).

⁹³ Richtlijn 2001/112/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtensappen en bepaalde soortgelijke producten (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 58).

⁹⁴ Richtlijn 2001/113/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtenjam of -confituur, -gelei en -marmelade, alsmede kastanjepasta (PB L 10 van 12.1.2002, blz. 67).

⁹⁵ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 29/2012 van de Commissie van 13 januari 2012 betreffende de handelsnormen voor olijfolie (PB L 12 van 14.1.2012, blz. 14) en Verordening (EEG) nr. 2568/91 van de Commissie van 11 juli 1991 inzake de kenmerken van olijfoliën en oliën uit afval van olijven en de desbetreffende analysemethoden (PB L 248 van 5.9.1991, blz. 1).

⁹⁶ Richtlijn 2001/114/EG van de Raad van 20 december 2001 inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde, geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk (PB L 15 van 17.1.2002, blz. 19).

⁹⁷ PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1.

⁹⁸ PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

⁹⁹ PB L 164 van 26.6.2009, blz. 45.